

**Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE**

**05.06.2008. godina
Beograd**

U-SCG. 1621/06

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Olge Đuričić, predsednika veća, Obrada Andrića i Tomislava Medveda, članova veća, sa savetnikom Milanom Komlenovićem, zapisnicarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, čiji punomoćnik je mr AB, advokat, protiv rešenja tuženog Generalštaba Vojske Srbije i Crne Gore, Uprava za vezu i informatiku (G-6), Up-2 broj 36-2 od 14.11.2005. godine, u predmetu razrešenja od profesionalne vojne službe, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 05.06.2008. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA I PONIŠTAVA rešenje Generalštaba Vojske Srbije i Crne Gore, Uprave za vezu i informatiku (G-6), Up-2 broj 36-2 od 14.11.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Vojne pošte 7330 Beograd int. br. 11-963 od 02.09.2005. godine, kojim je odlučeno da se AA, __ po ugovoru na određeno vreme, razreši od profesionalne vojne službe sa danom 15.09.2005. godine.

U tužbi, podnetoj Sudu Srbije i Crne Gore dana 09.12.2005. godine, zavedenoj u tom суду под Us.1373/2005, tužilac osporava zakonitost rešenja tuženog organa navodeći da nije cenio navode iz žalbe i stoga doneo odluku na štetu žalioca. Navodi da je odredbom člana 113. stav 1. i stav 2. Zakona o Vojsci Jugoslavije propisano da profesionalnom vojniku za koje je donesen akt o prestanku službe, služba u Vojsci prestaje razrešenjem, tako da se lice za koje je donesen akt o prestanku službe, a nalazi se na dužnosti razrešava od službe danom predaje dužnosti, a da lice za koje je donet akt o prestanku službe, a ne nalazi se na dužnosti, se razrešava od dužnosti danom kad akt o prestanku službe postane konačan. Istiće da se u konkretnom slučaju tužilac nije nalazio na dužnosti i da je stoga trebalo sačekati dok drugostepeni organ doneše svoju odluku čime bi prvostepeni akt postao konačan i time bi bili ispunjeni uslovi za donošenje predmetnog rešenja, međutim da ovaj postupak nije ispoštovan i da je pored navedenog prvostepeno rešenje doneto, pre nego što je uručena naredba tužiocu u momentu kada za to nisu postojali zakonski uslovi za donošenje takve odluke. Stoga predlaže da sud tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi.

U odgovoru na tužbu tuženi organ je ostao pri razlozima iz obrazloženja osporenog rešenja i predložio da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Nakon razmatranja spisa predmeta, navoda tužbe i odgovora na tužbu, Vrhovni sud Srbije koji je dana 21.12.2006. godine preuzeo nerešene predmete upravnih sporova pokrenutih pred Sudom Srbije i Crne Gore, je našao:

Tužba je osnovana.

Prema obrazloženju osporenog rešenja, tuženi organ je našao da je prvostepeni organ prilikom donošenje ožalbenog rešenja postupio na pravilan i zakonit način s obzirom da je VP __ Beograda dana 02.09.2005. godine donela naredbu broj 11-956, pa je na osnovu člana 113. stav 1. Zakona o Vojsci Jugoslavije doneto rešenje da se AA razrešava od profesionalne vojne dužnosti sa danom 15.09.2005. godine, kao danom kada je u obavezi da preda dužnost. Takođe tuženi organ ocenjuje da je prvostepeni organ pravilno postupio kada je žaliocu, ovde tužiocu, usmeno saopštio Naredbu uz potpis pošto je prema odredbi člana 155. Zakona o Vojsci Jugoslavije naredba – akt poverljive informacije.

Po nalaženju Vrhovnog suda Srbije osnovano se tužbom osporava zakonitost rešenja tuženog organa. Ovo stoga što kod donošenja prvostepenog rešenja nije postupljeno u smislu odredbe člana 113. Zakona o Vojsci Jugoslavije ("Službeni list SRJ", br. 43/94 ....3/02 i "Službeni list SCG", br. 7/05) prema kojoj odredbi profesionalnom vojniku za koga je donet akt o prestanku službe, a koji se nalazi na dužnosti, služba prestaje danom predaje dužnosti, a licu za koje je donet akt o prestanku službe, a ne nalazi se na dužnosti, služba prestaje danom kad akt o prestanku službe postane konačan, pa stoga rešenje o razrešenju tužioca nije moglo biti doneto pre nego je predao dužnost. Kako se iz obrazloženja rešenja prvostepenog organa – VP br. __ int. br. 11-963 od 02.09.2005. godine, vidi da je Naredbom komandanta navedene Vojne pošte broj 11-956 od 02.09.2005. godine i rešenjem donetim istog dana, prestala profesionalna vojna služba tužiocu sa danom 15.09.2005. godine i pored toga što nije predao dužnost, a da je Naredba tužiocu usmeno saopštена uz potpis 12.09.2005. godine, iako u konkretnom slučaju, niie noverliivi akt. to sud nalazi da tuženi organ niie pravilno ocenio navode iznete u žalbi.

niti je cenio sve navode žalbe, posebno kada je tužilac predao dužnost, kako je to propisano odredbom člana 235. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku, a ni pružio dokaze za donetu odluku, pa se stoga ne može prihvati zaključak tuženog organa da je prvostepeni organ pravilno postupio donoseći odluku kao u dispozitivu tog rešenja.

Iz iznetih razloga, nalazeći da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužioca, sud je tužbu uvažio i na osnovu člana 41. stav 2. u vezi člana 38. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96) odlučio kao u dispozitivu presude. U ponovnom postupku saglasno odredbama člana 61. navedenog zakona, potrebno je postupiti po primedbama i shvatanjima u ovoj presudi, te otkloniti nedostatke koji se odnose na pravila postupka i utvrđeno činjenično stanje, a zatim pravilnom primenom materijalnog prava doneti odgovarajuće rešenje.

PRESUĐENO U VRHOVNUM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 05.06.2008. godine, U-SCG. 1621/06

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Milan Komlenović, s.r. Olga Đuričić, s.r.

Za tačnost otpravaka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

RS